

ΚΡΗΤΗ: Ο δεσπότης άγιασε τα Ύδατα στο λιμανάκι (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Ξεχωριστός ήταν φέτος ο εορτασμός του Αγίου Νικολάου του εν Μύροις του θαυματουργού, του Πολιούχου και Προστάτου της ομώνυμης πόλεως του Μεραμβέλλου και πρωτεύουσας του Νομού Λασιθίου. Η ασυνήθιστη εικόνα του άδειου ναού από πιστούς, από τις αρχές και τους φορείς του τόπου λόγω της τήρησης των υγειονομικών πρωτοκόλλων που επιβάλλουν οι ιδιάζουσες συνθήκες της πανδημίας δεν επεσκίασε τον πανηγυρικό εορτασμό του Προστάτου των ναυτιλλομένων της χώρας μας. Οι ευσεβείς χριστιανοί είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν τις Ακολουθίες του Εσπερινού, του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας που τελέσθηκαν χοροστατούντος του Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Γερασίμου, εκ του ραδιοφωνικού σταθμού Λατώ FM και μέσω της συχνότητας 103,3.

Το εσπέρας του Σαββάτου 5 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Εσπερινό που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου, πόλεως Αγίου Νικολάου. Κατά την διάρκεια της Ακολουθίας εκτίθετο προς προσκύνηση τμήμα του θαυματόβρυτου Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου.

Στο κήρυγμα που απηύθυνε προς το ευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσ. Αρχιμ. Τίτος Ταμπακάκης ομίλησε περί της χαρισματικής προσωπικότητας και των θαυματουργικών παρεμβάσεων του Αγίου Νικολάου σε κάθε πιστό που ευλαβικά τον επικαλείται.

Την κυριώνυμο ημέρα της Εορτής, Κυριακή 6 Δεκεμβρίου, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον ως άνω Ιερό Ναό.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στις αρετές και τα χαρίσματα του βίου μιας από τις πιο αντιπροσωπευτικές μορφές Αγίων Επισκόπων της Εκκλησίας, του λαοφιλούς Αγίου Νικολάου, Επισκόπου Μύρων της Λυκίας (Μ.

Ασίας), του οποίου την ιερή μνήμη τιμά εξόχως η τοπική μας Εκκλησία και ιδιαιτέρως πανηγυρίζει η πόλη του Αγίου Νικολάου.

«Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε σε μια εποχή κρίσιμη κατά την οποία η ειδωλολατρία έδινε τις τελευταίες και σκληρότερες μάχες της κατά του Χριστιανισμού. Είδε λοιπόν το φως της ζωής διωκόμενος για την Πίστη του! Οι ευσεβείς γονείς του τον ανάθρεψαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου και φρόντισαν ο νεαρός Νικόλαος να καταστεί μια υπέροχη πνευματική προσωπικότητα.

Η ζωή του ολόκληρη υπήρξε προσαρμοσμένη στη ζωή του Χριστού, που τόσο αγάπησε με όλη τη δύναμη της ψυχής του και τάχθηκε να Τον υπηρετήσει πιστά. Αφότου εισήλθε στις τάξεις του Ιερού Κλήρου ως Πρεσβύτερος και αργότερα ως Επίσκοπος της πόλεως των Μύρων, έπαψε να ζει για τον εαυτό του. Ζούσε μόνο για να υπηρετεί την Εκκλησία του Χριστού και όλους τους ανθρώπους με την αρετή της διακρίσεως.

Η Επισκοπή των Μύρων, εξαιτίας του πολυποίκιλου ποιμαντικού έργου του Αγίου Νικολάου, έγινε το κέντρο της πνευματικής και φιλανθρωπικής διακονίας των κατοίκων όλης της ευρύτερης περιοχής της Λυκίας.

Με τη σπάνια παρρησία και το θάρρος που διέθετε ασκούσε έλεγχο σε όλους όσοι ήταν υπεύθυνοι για την ασέβεια του λαού αλλά και τα βάσανα του, όσο ψηλά και αν βρίσκονταν.

Υπήρξε δε εκφραστής της γνήσιας και ανόθευτης Πίστης της Εκκλησίας, αφού ως μέλος της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου (325) έδωσε σκληρή μάχη για να απομονωθεί ο αιρετικός και βλάσφημος του Χριστού Άρειος».

Ο σεβαστός Ποιμενάρχης κατέκλεισε την ομιλία του, λέγοντας: «Ο Άγιος Νικόλαος αποτελεί πράγματι πρότυπο για όλους τους κατοπινούς κληρικούς γιατί υπήρξε ο ίδιος πιστός μιμητής του Χριστού, πραγματικός «Κανόνας πίστεως, εικόνα πραότητας, εγκρατείας διδάσκαλος», όπως περιγράφεται στο απολυτίκιο της Εορτής του!

Εμείς οι ορθόδοξοι νεοέλληνες έχουμε χρέος να τιμάμε, δηλαδή να μιμούμαστε τον Άγιο Νικόλαο. Σε εποχές ζοφερές σαν και την δική μας έχουμε ανάγκη από τέτοια φωτεινά πνευματικά ορόσημα. Γιατί σήμερα έχουμε περισσότερο ανάγκη από την αρωγή του Αγίου Νικολάου, ο οποίος έσωσε το λαό της εποχής του σε παρόμοιες συνθήκες και είμαστε σίγουροι ότι θα το πράξει ευχαρίστως, φτάνει να τον επικαλεστούμε.

Να ζητάμε, αδελφοί μου, την βοήθεια του Αγίου Νικολάου. Να ζητάμε τις πρεσβείες του για να μας δίδει ο Πανάγαθος Θεός σύνεση και διάκριση. Γιατί οι αρετές αυτές δίνουν στον άνθρωπο την απλότητα, καρτερικότητα, αγαθότητα και την βαθιά αίσθηση του μέτρου. Οι αρετές αυτές μάς υπαγορεύουν ποιό είναι το θέλημα του Θεού. Πότε μπορούμε να κάνουμε κάτι, πότε πρέπει να μιλούμε και πότε να σιωπούμε. Οι αρετές αυτές μάς βοηθούν να ξεχωρίζουμε το ορθό, να επιλέγουμε το αγαθό, να κρίνουμε το καλύτερο, να αποφεύγουμε τα άκρα και να βαδίζουμε την οδό της Βασιλείας του Θεού».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος κατευθύνθηκε στο λιμανάκι της περιοχής του Όρμου, όπου τέλεσε -κατά το έθος- τον Αγιασμό των Υδάτων. Επεσκέφθη δε το βυζαντινό εκκλησάκι του Αγίου

Νικολάου, από το οποίο έλαβε την ονομασία της η ομώνυμη πρωτεύουσα του Νομού Λασιθίου και προσεκύνησε την Ιερά Εικόνα του εορταζομένου Αγίου.

